

ובלילות שאחר כך יספור בברכה. ואם שכח גם כל היום, יספור אחר-כך בכל הלילות בלא ברכה (ד). ואם נסתפק לו (ה) אם ספר בלילה או לא,

[אוצר החכמה]

שערים מצויינים בחלכה

סופר (ח"ו סי' י"ט) רמי שלא ספר בלילה וכיום כתב אנרת וכתב בו יום פלוני לספירה ולא יצא ידי חובתו בזה דכתיבה לאו כריבור רמי וספירת העומר בעי שיוצי בשפתיו מנין הספירה והא ראייה שמברכין עליו ואם היה די במחשבה שבלב לא היו מברכין ראין מברכין על דברים שבלב כמש"כ הב"י (סי' תל"ב) דמה"ט מברכין „על ביעור חמץ" ולא על ביטול משום דביטול חוי בלב עיי"ש. וכ"כ באשל אברהם [אופנהיים] (סי' תפ"ט) ועיי" בשו"ת זכרון יהורה (סי' קמ"ו) שנשאל במי שלא ספר וביום כתב מכתבים „ביום ל"ג בעומר" וגם אמר במה ביום תיבת, ל"ג בעומר" העלה שמותר לברך מכאן ולהלאה עיי"ש וזה ניחה כשאמר בפה אבל מה שהעלה בכתיבת מכתבים כן תמוה לי שלא הביא כלום דברי החת"ם ורע"א רבותיו. ועיי' בשע"ת (סי' תפ"ט ס"ס ו').

(ד) יספור בלא ברכה כך הוא דעת הש"ע והאחרונים ועיי' בספר אוצר החיים [להנה"ס מקאמרנא] (פ' אמור מצוה ש"ז) שהעלה שאם שבח יספור להלאה בברכה כיון שרוב ראשונים סבירא להו רכל לילה ולילה מצוה בפני עצמה והביא שבל הצריקים מתלמידי בעש"ט הנהיגו כך עיי"ש ואני שמעתי הטעם שהנהיגו בזה לא כהש"ע ולא כימים ראשונים ימים האחרונים דמסרם הזהירו העם בספירת העומר ואם שכחו לספור פ"א ספרו גם להלאה בלא ברכה דהא הברכות אינן מעכבות אבל בזמנינו שהיהדות החרדית יורדת פלאות ואם יורו לאחר שיספור להלאה בלא ברכה חושב לעצמו שאינו מקיים בזה המצוה ואינו מדרקס לספור להלאה ולכן הורו להבאים לשאול שיספור בברכה כיון שבלא"ה רוב הראשונים דעתם כן.

(ח) ואם נסתפק מי שהולך בדרך ואינו יודע איזה ספירה היום יכול לספור שני ספירות מספק ולא אמרינן דלמא ספירה השניה הוא אמיתי ולא הראשונה ומפסיק בין הברכה לספירה בספירת הראשונה כך כתב בשו"ת דבר אברהם (ח"א סי' ל"ד) להנאון מקאוונה ומדייק כן מהר"ן ובעל המאור (סוף פסחים) שכתבו שמה"ט אין אנו סופרים שתי ספירות מספק במשך כל ימי הספירה כמו שאנו עושין יו"ט שני מספק משום דלא ליתא לזלזולי ביו"ט של שבועות ולא אמרו משום הפסק ברכה ומשמע דאם מסופק יברך על שנים ועיי' בשו"ת שאלת שלמה (סי' פ"ט) שהעיר ג"כ מדברי בעל המאור הג"ל דמשמע שיכול לספור שני ספירות מספק ועיי' בשו"ת ערוגת הבשם (סי' קס"ה) שעמד ג"כ על חסירה זו ועפ"י סברה פושט לעצמו דלא יצא ונעלם ממנו דברי הר"ן ובעל המאור הנ"ל.

ועיי' בשו"ת בני ציון (סי' י' אות ב"ג) דמי שנוסע בימי הספירה מעבר לגבול התחלת המזרח מאמריקה לאזיע או לאוסטרליה שאז נחסר לו